

Endelig er der et ganske lille Spørgsmaal til for den højtærede Ministers Vedkommende. Jeg har set i nogle Blade, at det skulde være paatænkt at gøre Espergærde Holdeplads til Station. Jeg vil haabe, at dette forholder sig rigtigt, og jeg vil lægge et godt Ord ind for, at det bliver gjort saa snart som muligt. Det er blevet et af de Steder paa Kystbanen, hvor der er den allerstærkeste Frekvens. Der er ikke saa forfærdelig mange Stationer, der have større Trafik, i hvert Fald i Sommertiden og om Efteraaret, end Espergærde har. Forholdene deroppe ere meget uheldige. Det er saaledes, at kun Personer og, saa vidt jeg husker, Frimærkepakker kunne befordres fra Stationen, medens hverken II- eller Fragtgods modtages dertil eller afsendes derfra. Ikke alene for den store Masse Mennesker, der bor derude om Sommeren, er dette Forhold uheldigt, men ogsaa for Omegnens Beboere er det yderst uheldigt, at Godstrafikken ikke kan finde Sted til og fra Espergærde Holdeplads. Jeg vil altsaa udtale Haabet om, at det maa forholde sig rigtigt, hvad Bladene have meddelt om, at Espergærde i den nærmeste Fremtid vil blive forfremmet til Station, og jeg vil bede den højtærede Minister virke for, at det maa ske saa snart som muligt.

Saa er der et Forhold, om hvilket jeg har modtaget et ganske løst anonymt Brev; og anonyme Breve kan man jo egentlig ikke tillægge stor Betydning; men den Omstændighed, at jeg har modtaget Brev derom, har bevirket, at jeg selv har taget mig for at undersøge det paagældende Forhold. Det, der klages over i dette Brev, er Opvarmningen og Belysningen af en Del Stationer ved Statsbanerne. Der klages over, at der er Stationer, hvor der saa godt som aldrig er Varme, og hvor der sjældent er tændt Lys, medens der er andre Stationer, hvor man kan komme til enhver Tid og finde dem godt opvarmede og ogsaa godt oplyste. Der spørges om, hvad Grunden kan være til, at dette Forhold ikke er ønsket paa alle Stationer. De Oplysninger, jeg har søgt og faaet, gaa ud paa, at der er en Del Stationer, hvor Statsbanerne selv besørge Opvarmningen og Belysningen, medens der er andre, hvor det besørges af Stationsforstanderen mod et bestemt aarligt Vederlag; og det synes at være disse sidste Stationer, der blive daarligst betjente i saa Henseende. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigst, om man kom bort fra dette at lade Stationsforstanderne besørge Opvarmning og Belysning af Stationer

mod et vist aarligt Vederlag, men at man kom dertil, at Statsbanerne selv overtog den Forretning; saa tror jeg, at disse Klager vilde forstumme. Jeg tror nemlig, at Klagerne have noget paa sig, idet nemlig Landboerne i mange Tilfælde ere nødte til at komme tidlig til Stationen for at kunne være sikre paa at komme med Togene, — det ærede Medlem for Stubbeboing (Stub) nævnedes saaledes i Aftes, at Folk i det mindste maatte være et Kvarter før Togets Afgang ved Stationen; — og det er ikke hyggeligt, naar de saa skulde krybe ind i en kold og maaske mørk Ventesal. Jeg vil haabe, at dette Forhold maa kunne ændres.

Der er endnu et lille Forhold, jeg kunde ønske at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder om. Under Finanslovens 1ste Behandling i Landstinget i Fjor stillede det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling) en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister, om han ikke vilde gaa med til, at det Personale ved Statsbanerne, der nu kun havde Fridag hver 14de Dag, fik en saadan Fridag hver 8de Dag, og om han ikke vilde virke derfor. Vedkommende Landstingsmand talte ret indtrængende til den højtærede Minister derom. Den højtærede Minister svarede ogsaa ganske overordentlig imødekommende; jeg skal tillade mig at citere den højtærede Ministers Svar. Han sagde: „Naar endelig det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) omtalte Personalets Frihed, har denne Sag, som jeg allerede i Folketinget under 2den Behandling af Finansloven har haft Lejlighed til at udtale min Sympati. Det vil blive taget under nøjere Overvejelse til næste Samling, om det er muligt at give Personalet ikke blot, hvad det ærede Medlem var saa beskeden at nøjes med, en egentlig Fridag, men ogsaa om muligt, en lille „Sommerferie“ paa en Uges Tid. Det er i Virkeligheden et humant Krav, og det vilde glæde mig overordentligt, om der maatte vise sig Udveje til at imødekomme det.“ Nu har jo den højtærede Minister for saa vidt taget en Del af sin Tanke fra den Gang op, nemlig Tanken om Ferie for en Del af Funktionærerne; men jeg kunde ønske at spørge om, hvorledes det gaar med den egentlige Fridag, og om de Overvejelser, der jo sikkert have været foretagne siden, i Løbet af Sommeren have ført til noget Resultat, eller om et saadant kan ventes i den nærmeste Tid. Der er jo derigennem givet en stor Del af Statsbanernes Personale et Haab om noget mere Fritid; end de have nu, og det skulde jo ikke